

РЕШЕНИЕ

№ 10231

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **1529** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по подадена касационна жалба от Агенция "Пътна инфраструктура", чрез пълномощника юрк. Д., срещу решение № 5541 от 24.12.2024 г., постановено по анд № 13316/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17 с-в, с което е отменен електронен фиш (ЕФ) с № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „Юнион Ивкони“ ООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 179, ал. 3б, вр. чл. 187а, ал.2, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл. 102, ал.2 от ЗДвП.

В жалбата се поддържа становище, че въззивното решение е постановено при неправилно приложение на закона. Жалбоподателят счита, че електронният фиш е законосъобразен, поради което и постановеното решение на Софийски районен съд е неправилно. Твърди се, че ЕФ е издаден при спазване на процесуалните правила и от оправомощен орган, а така също съдържа необходимите реквизити, поради което е правилен и законосъобразен. Нарушението е описано достатъчно ясно в санкционния акт и по начин, по който наказаното лице може да разбере за какво е ангажирана административнонаказателната отговорност, поради което не му е нарушено правото

на защита. Налице е както обективният, така и субективният елемент от състава на нарушението и същото безспорно е доказано.

По изложените съображения жалбоподателят претендира отмяна на решението на Софийския районен съд, като се потвърди ЕФ № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, като законосъобразен.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се представлява.

Ответникът с представения писмен отговор оспорва жалбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение, както и за присъждане на сторените по делото разноски. В съдебното заседание не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на изискването на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства Софийският районен съд е приел за установено, че на 16.08.2021 г., в 11:50 часа пътно превозно средство марка “С.”, модел „С415 ГТ ХД“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19000 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 3, в общ. Столична се движил по път А-6 (автомагистрала „Европа“), като при пътния участък на км 50+427 в посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе ППС се е движило по него, без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението е било установено посредством устройство с № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси. След осъществяване на справка за собствеността на автомобила било установено, че същият принадлежи на дружество с ограничена отговорност „Ю. И.“ с ЕИК[ЕИК], чийто законен представител бил И. Д. С.. Поради това на юридическото лице бил съставен процесният електронен фиш с № [ЕГН], с който било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

СРС е приел, че за вмененото на жалбоподателя нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред - със съставяне на АУАН и НП по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП. Поради това съдът е приел, че издавайки обжалвания ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, вместо да състави АУАН и последващо наказателно постановление, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, е което са накърнени императивни законови разпоредби, а същевременно са ограничени и правата на нарушителя да упражни правото си на защита с подаване на възражение и евентуално - оспорване на фактическите констатации на контролните органи.

По тези съображения е приел, че електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да бъде отменен като неправилен и законосъобразен.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно

изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно и допустимо. Същото е и правилно, като съображенията за това са следните:

Съобразно чл. 179, ал. 3б ЗДвП собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозно средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

Разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП, в приложимата към датата на твърдяното нарушение редакция - ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Действително разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в ред. ДВ, бр. 13 от 2024г., в сила от 13.02.2024г., е допълнена, като вече предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение, но изменението е в сила от 13.02.2024 г., което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ. В тази връзка налага се изводът, че за вмененото на жалбоподателя нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред - чрез съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление по реда на чл. 189е и сл. от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за

разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения, поради което, като е издал процесния електронен фиш, вместо да състави АУАН и последващо да издаде НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна.

Съобразно гореизложеното едва с изменението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, ДВ, бр. 13/2024 г., в сила от 13.02.2024 г., този процесуален ред е предвиден и за нарушения от категорията на процесното. Липсата на процесуална възможност за издаване на електронен фиш за деяния по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП се отнася до всички нарушения, извършени до 13.02.2024 г., спрямо които законът повелява да бъде прилаган единствено общият ред за реализиране на административнонаказателната отговорност, а именно съставяне на АУАН и издаване на НП. Допуснатото процесуално нарушение е съществено, тъй като се ограничават правата на лицето, уличено като нарушител, в това число да възрази по смисъла на чл. 42, т. 8 и чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Отделно, съобразно разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове наказателна, административна или дисциплинарна отговорност не може да се обосновава съобразно предходната ал. 2, която предвижда, че когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Наличието на непълнота в нормативната уредба относно ред за установяване на отговорността в случая с електронен фиш не се и оспорва от касатора.

При наличието на осъществено процесуално основание за отмяна на оспорения електронен фиш не следва да се извършва преценка за материалната му законосъобразност, вкл. за спазване принципа за пропорционалност. Единствено за пълнота следва да се посочи, че съгласно Решение от 21 ноември 2024 г. по дело С-61/23 на СЕС член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда

възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер".

Оспореното решение на районния съд е правилно, поради което настоящият състав приема, че следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и като взе предвид своевременно направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5541 от 24.12.2024 г., постановено по анд № 13316/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17 с-в.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Юнион Ивкони“ ООД сумата от 600 лв., представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: